

2905

24. Jan. 1893: 2. Beh. af Finanslovf. f. 1893—94. (Kultusminist.)

2906

Lovens Udførelse. Historisk har imidlertid denne Bevilling altid været fortaaget saaledes: Aftov udvidede Højskole har faaet sit Bidrag for sig og har altid været holdt som en særegen Skole, adskilt fra den anden Skole, der har haft sin særlige Bevilling. Det har været saaledes lige fra 1879—1880. S. 1885—1886 fik den udvidede Højskole 5,000 Kr. af Sorø Akademi. Derefter blev der af Statskassen givet 3,300 Kr. og derefter i 1890—1891 1,500 Kr. Nu er Spørgsmaalet, om dette Forhold har forandret sig. Efter alle de mig foreliggende Oplysninger er der ingen Forandring sket. Med Hensyn til Lynghy Skole er det faktisk Forhold det, at der bestod en Landbrugsskole, og at den under den samme Bestyrer blev forenet med Marienlyst Højskole, som blev flyttet derud. Det var en tidligere bestaaende selvstændig Skole, som blev flyttet og underlagt den samme Bestyrer. Der har ogsaa været Jøndret mellem dem ved Fordelingen for Loven, og jeg er derfor vedblevet at Jøndre dem efter Lovens Fremkomst, idet det var min fulde Overbevisning, at de hver for sig ere selvstændige Skoler, ligesom jeg ogsaa har forordret, at den ene Skole skulde have sin særegne Forstander — det følger af sig selv — thi jeg ved meget godt, hvad den ærede fungerende Ordfører ogsaa har udtalt, at i Realiteten har der ikke været givet Bevilling paa anden Maade. Det er altsaa, fordi jeg tror, at det er en rigtig Udførelse af Loven, at jeg, efter alt det mig forelagte faktisk Materiale ikke har kunnet komme til andet Resultat, end at til Trods for, at de havde samme Ejer, vare Skolerne to selvstændige Undervisningsanstalter, indbyrdes Jøndrede, og ikke blotte Afdelinger eller Klasser under en Anstalt, og det er vedblivende min Overbevisning, at det er det rigtige.

Jeg har desværre forlagt mine Optegnelser, men jeg tror ikke, at der er mange Spørgsmaal vedrørende det finansielle eller Budgettet, som jeg ikke har omtalt. Der er jo imidlertid fremdraget nogle enkelte Punkter, som ikke vedrøre Budgettet, og om dem vil jeg, da der er givet Anledning dertil, gøre et Par Bemærkninger. Jeg kunde forøvrigt allerede have gjort det, da jeg omtalte det kgl. Teater. Der blev fremdraget et Spørgsmaal, som er af personlig Natur,

og som i og for sig, tror jeg, ikke naturligt hører under denne Debat, nemlig om Besættelsen af den økonomiske Inspektørplads ved det kgl. Teater. Der er spurgt, om jeg kunde ønske og har tænkt mig ved en eventuel Vedighed i en Scenestruktørplads da at anvende en andet Suelspiller ved det kgl. Teater. Jeg skal dertil bemærke, at der har ikke været den mindste Anledning til at bringe dette Spørgsmaal frem i den almindelige Forhandling i Djeblifket, fordi der ikke er nogen Scenestruktørplads ledig, idet det i selve den Afstedbegæring, som fremkom fra den økonomiske Inspektør, blev udtalt, at det var Økonominspektørens Stilling, han vilde opgibe, tilligemed det dertil hørende Accessorium, men at han ønskede at beholde sin Stilling som Scenestruktør. Hvad Sagen selv angaar, er det en Selvfølge, at enhver Kultusminister og enhver Teaterdirektør vil være glad ved at kunne benytte en saa anset Künschtner som den nævnte til Scenestruktion; men jeg vil dertil føje: gid det maa ske sent, fordi jeg er overbevist om, at det saa vil blive en Betingelse, at han maa opgibe sin aktive Udøvelse af den sceniske Kunst, og jeg vil beklage den Dag, da det kgl. Teater skulde undvære hans Kraft til Udførelse af scenisk Kunst. — Der er et andet Punkt, som er blevet omtalt, nemlig den Beslutning, som Regeringen har taget om at betro den amerikanske Regering det Manuskript, som findes i det kgl. Bibliotek og hedder Flatsbogen. Det er klart, at det ikke har været uden Betænkelse, at Regeringen er gaaet med dertil. Det maa jo erkendes, at dette Manuskript er i og for sig selv uerstatteligt som Manuskript, som Materiale, — dets Indhold er mange Gange gengivet, ogsaa i fotolitografiske Gengivelser med en saadan Nøjagtighed, at der for saa vidt intet kunde gaa tabt, men som Manuskript er det uerstatteligt, det er klart, det vil ikke kunne faas igen, og at det har stor ideel Betydning at bevare dette Manuskript, er lige saa klart. Naar man trods disse Betænkelseheder har indvæmmet den amerikanske Regering dens Anmodning, er det ikke, fordi der kan være Tale om inden for denne korte Tid at gøre det til Genstand for videnskabelige Undersøgelser, og den amerikanske Nation har ogsaa selv Værker, hvori det er gengivet paa en omhyggelig og fyldestgørende